

Stavanger kommune
Postboks 8001
4068 Stavanger

Kontakt saksbehandler
Ida Helle, 51568861

Klageavgjørelse i byggesak - gnr. 59 bnr. 1728, Stavanger kommune - tiltakshaver: NMS Eiendommer AS

Naboer har påklaget kommunens vedtak om dispensasjon og tillatelse til oppføring av nybygg VID Campus. Statsforvalteren omgjør kommunens vedtak til avslag.

Vi viser til kommunens oversendelse av 05.05.2022.

Sakens bakgrunn

Saken gjelder søknad om oppføring av nybygg VID Campus.

Saken har vært behandlet av Stavanger kommune (heretter kommunen) og Statsforvalteren tidligere. Ved kommunens førstegangsbehandling, 12.06.2020, ga kommunen rammetillatelse til oppføring av nybygg. Det ble gitt igangsettingstillatelse 22.06.2020. Rammetillatelsen ble påklaget av flere naboer. Kommunen fattet nytt vedtak i saken 09.02.2021, hvor rammetillatelsen og igangsettingstillatelsen ble opphevet på grunn av mangelfull dispensasjonssøknad. Det ble i samme vedtak gitt ny rammetillatelse. Naboer påklaget tillatelsen og Statsforvalteren omgjorde kommunens vedtak til avslag, slik at det ikke ble gitt dispensasjon og rammetillatelse til oppføring av nybygg i vedtak av 24.11.2021, vårt saksnummer, 2021/6027. Statsforvalteren omgjorde de deler av vårt eget vedtak som gjaldt fasadeendring i tråd med plan jf. forvaltningsloven (fvl.) § 35 første ledd bokstav c i vedtak av 01.12.2021.¹

Ansvarlig søker, SPINN Arkitekter, sendte inn ny søknad datert 30.11.2021, hvor det ble søkt om til sammen seks dispensasjoner og midlertidige dispensasjoner. Det ble søkt om dispensasjon fra regulert byggegrense, regulert takform samt regulert omriss av bebyggelse. Det ble søkt om midlertidig dispensasjon fra regulert maksimalt etasjeantall og fra plan- og bygningslovens (pbl.) bestemmelse om maksimal gesimshøyde. Videre ble det søkt om dispensasjon og midlertidig dispensasjon fra regulert maksimal utnyttelsesgrad.

Utvalg for by- og samfunnsutvikling fattet 02.12.2021 følgende vedtak politisk:

¹ [Vårt vedtak i sak med saksnummer 2021/6027](#)

"Søknaden er godkjent. Vedtaket er fattet med hjemmel i plan- og bygningsloven § 20-1.

Følgende tiltak er godkjent:

- Nybygg med BRA 5078

Det gis midlertidig dispensasjon fra reguleringsplan 893 §§ 1.2 (utnyttelsesgrad), 3.1 (etasjeantall og plassering), 3.2 (takform), regulerte byggegrenser og pbl. § 29-4, jf. pbl. § 19-2.

Den midlertidige dispensasjonen er gyldig i fire år.

Gjennomgangen i mellombygget skal være åpen i skolens åpningstider.

Administrasjonen får i tillegg fullmakt til å utforme vilkår i tråd med tillatelsen."

Det har kommet inn følgende klager på kommunens vedtak:

1. Klage fra Tone Sveinsvoll, gnr. 59 bnr. 216 i brev datert 13.12.2021.
2. Klage fra Nina Gulbrandsen og Rune Bø, gnr. 59 bnr. 740, i brev datert 15.12.2021.
3. Klage fra Erik Andersen, gnr. 59 bnr. 797, i brev datert 20.12.2021.
4. Klage fra Astrid Nerheim, gnr. 59 bnr. 987, i brev datert 20.12.2021.
5. Klage fra Silje Hanasand og Kjetil Hanasand, gnr. 59 bnr. 740, i brev datert 21.12.2021.
6. Klage fra Gunnar Veire, gnr. 59 bnr. 801, i brev datert 22.12.2021.
7. Klage fra Tor Christian Elde og Rita Fjellgaard Elde, gnr. 59 bnr. 979, i brev datert 22.12.2021.

1. Sveinsvoll klager på kommunens vedtak om midlertidig dispensasjon fra byggehøyde. Klager viser til at ansvarlig søker bruker som argument at nybygget forholder seg til etasjeantall på omkringliggende bebyggelse. Klager anfører i den forbindelse at gjennomsnittlig etasjehøyde på omsøkt bygg er på 4,76 meter og at byggets planlagte høyde er 6,3 meter høyere enn hva som er tiltatt gesimshøyde i plan- og bygningsloven. Med bakgrunn i gjennomsnittlig etasjehøyde mener klager at bygget tilsvarer et bygg på fire etasjer. Videre vises det til at de nybyggene det refereres til av ansvarlig søker har lavere etasjehøyde som gir lavere bygg. Det anføres at Det Norske Misjonsselskaps (NMS) bygg er godt inntrukket på Misjonsmarka, mens det nye VID bygget ligger og gnisser mot eksisterende småhusbebyggelse. Byggene kan derfor etter klagers syn ikke direkte sammenlignes. Klager stiller spørsmål ved om plassering av byggverk er godt nok vurdert.

Klager trekker frem at hun er skuffet over at kommunen tilsynelatende bruker smutthull gjennom demokratiske prosesser i denne saken. Klager mener at selv om det for utbygger foreligger en rivningsrisiko for den omstridte 3. etasjen, forskyver den midlertidige dispensasjonen vektforholdet i saken, da det ikke kan benektes at det vil være vanskeligere å gjøre endringer på tiltaket etter at bygget er ferdigstilt, uavhengig hva slags vedtak som blir fattet via en fremtidig reguleringsprosess. Videre trekker klager frem at hun ikke mottok nabovarsel da saken ble nabovarslet og viser til at lysforurensningen fra bygget er sjenerende.

2. Gulbrandsen og Bø viser i klagen til pbl. § 1-1 fjerde ledd og til at det vil virke førende og forstyrrende for planprosessen at bygget er oppført og tatt i bruk. Det vises til at det for klagerne som naboer er uforståelig at dette vedtaket kan være mer lovlig enn det som Statsforvalteren underkjente. Etter klagerens syn er naboenes interesser absolutt ikke ivaretatt ved plassering og

utførelse av VID Campus. Ulempene klagerne viser til er svært redusert utsyn, reduserte solforhold på vinteren og deler av våren, samt nedjustert takst av bolig. Det trekkes frem at det i søknad og på tegning D-2 står at BTA er på 5395 m², mens nybygg for VID er godkjent med dispensasjon fra kommunen med BRA 5078 m². Klager viser til at tredje etasje i nybygget blir kontorer for utbygger. Imidlertid er det etter klagers syn på tegningen en høyre andel enn 2/3 deler som skal benyttes av NMS.

3. Andersen anfører at kommunen langt på vei tilsidesetter Statsforvalterens omgjøring av kommunens godkjenning. Klager viser til pbl. §§ 1-1 og 5-1. I sakens dokumenter er det etter klagers syn fremkommet informasjon som langt på vei dokumenterer at lovens intensjon ikke er fulgt, og at berørte naboer ikke har hatt reell medvirkning i prosessen. Klager anfører at direktør for Bymiljø og utbygging, Leidulf Skjørestad, alt den 29.05.2019, altså lenge før utsendelse av nabovarsel, sendte e-post til NMS Eiendommer hvor det gikk frem at prosjektet skulle få en rask og forutsigbar behandling, samt at det ville kunne dispensere fra plankrav i saken. Klager anfører at det med slike føringer fra øverste hold i kommunen har utbygger, NMS Eiendommer, i praksis fått en forhåndsgodkjenning og blankofullmakt til sitt prosjekt flere måneder før det ble sendt nabovarsel i saken.

4. Nerheim anfører i det vesentlige at kommunen ikke har anledning til å innvilge verken rammetillatelse eller dispensasjoner ettersom tiltaket medfører en vesentlig tilsidesettelse av bestemmelser i gjeldende reguleringsplan. Videre anføres det at saken fremstår som et forsøk på å omgå konsekvensene av Statsforvalterens beslutning av 24.11.2021. Klager viser til at søknadene reelt sett er helt identiske. Klager anser dette som en klar omgåelse av lovens intensjon. Det anføres at kreativiteten og tempoet i saksbehandlingen, gir inntrykk av at tiltakshaver og kommunen åpenbart har felles interesser i denne saken. Klager viser til utskrift av e-post fra direktør Leidulf Skjørestad. Videre viser klager til at det i tilknytning til medieomtale av saken, kommer tydelig frem at det på politisk nivå er lagt stor vekt på at bygget nærmest er ferdig bygget, og må være klart til bruk innen august 2022. Det anføres at kommunen har ansvar for å treffe et forvaltningsvedtak i henhold til premissene i pbl., og saksbehandlingen skal dermed være uavhengig av kommunens egeninteresser.

5. Hanasand viser til direktør Leidulf Skjørestads e-post av 29.05.2019 til NMS Eiendommer og anfører at NMS Eiendommer i praksis fikk en forhåndsgodkjennelse og blankofullmakt til sitt prosjekt før det var sendt ut nabovarsel. Etter klagerens syn undergraver direktørens uttalelser demokratiske hensyn. Det pekes på at tiltaket er i strid med plan- og bygningsloven §§ 1-1 og 5-1.

6. Veire anfører at vedtaket fremstår som en formalistisk øvelse hvor kommunen lovliggjør de opprinnelige, ulovlige dispensasjonene uten en reell behandling av sakens realiteter. Klager henviser til Gulbrandsen og Bøs beskrivelse i klage av 15.12.2021. Videre vises det til leder i Utvalg for by- og samfunnsutvikling, Frode Myrholts artikkel i Stavanger Aftenblad av 02.12.2021. Etter klagers syn viser denne blant annet at kommunen omgår Statsforvalterens vurderinger. Det anføres at dispensasjonsvedtaket er en de facto mal for en permanent reguleringsplan for området.

7. Elde og Fjellgaard Elde anfører at vedtaket er i strid med Statsforvalterens uttalelse. Etter klagerens syn er det sterkt beklagelig og bekymringsfullt at direktør Leidulf Skjørestads i e-post allerede i mai 2019 gir tiltakshaver «blanko-dispensasjoner» fra områdets plankrav. Det anføres at vedtaket er illevarslende mht. pågående og fremtidig planprosess for området Misjonsmarka nord og sør og at dette er noe som bekymrer naboene i stor grad.

Utvalg for by- og samfunnsutvikling behandlet klagen 28.04.2022 og opprettholdt kommunens tidligere vedtak.

Det er gyldigheten av kommunens siste vedtak som er tema i saken.

Statsforvalteren viser for øvrig til sakens dokumenter.

Statsforvalterens vurdering

Statsforvalteren legger til grunn at klagerne har klagerett og at klagefristen er overholdt, jf. fvl. kap. VI og pbl. § 1-9.

Ved behandling av klagen kan klageinstansen prøve alle sider av saken og ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. § 34 andre ledd. Klageinstansen kan selv treffe nytt vedtak i saken eller oppheve det og sende saken tilbake til kommunen for hel eller delvis ny behandling.

Kommunen vurderte i vedtak av 02.12.2021 at det ikke var nødvendig å sende ut nabovarsel i forbindelse med ny søknad av 30.11.2021. Det vises til at nabovarsel ble sendt ut i forbindelse med søknad datert 29.01.2020 hvor det kom inn flere nabomerknader. All den tid vi omgjør vedtaket til avslag har Statsforvalteren ingen vesentlige merknader til kommunens vurdering, men vi vil anbefale både søker og kommunen om å i størst mulig grad ha fokus på medvirkning, jf. pbl. § 21-3, jf. § 19-1 i byggesaker av dette omfanget og med dette potensielle konfliktnivået.

Søknadsplikt og planstatus

Oppføring av nybygg VID campus krever tillatelse av kommunen etter pbl. §§ 20-2 jf. 20-1 bokstav a. Kommunen skal gi tillatelse dersom tiltaket ikke er i strid med plan- og bygningslovgivningen, jf. pbl. § 21-4 første ledd, og skal behandle søknad om rammetillatelse når søker ønsker det, jf. pbl. § 21-4 tredje ledd.

Eiendommen er avsatt til tjenesteyting i kommuneplan for Stavanger 2019-2034, vedtatt 09.12.2019. Eiendommen ligger innenfor reguleringsplan Misjonshøgskolen, Misjonsvn. 34, vedtatt 10.12.1980, og er regulert til bolig og allmenntilleggsformål. Statsforvalteren er kjent med at det utarbeides reguleringsplan for Misjonsmarka nord, planID. 2703.

Saksbehandling

Ettersom Statsforvalteren omgjorde kommunens vedtak til avslag, slik at det ikke ble gitt dispensasjon og rammetillatelse til oppføring av nybygg i vedtak av 24.11.2021, vår sak 2021/6027, kan det stilles spørsmål ved om kommunen igjen kunne behandle saken. Kommunen viser i vedtak av 02.12.2021 til at den nye søknaden er delt i to, slik at det eksisterende fakultetsbygget omfattes av én søknad og nybygget en annen søknad. I tillegg er det nå søkt om midlertidig dispensasjon. Statsforvalteren vurderer forholdet på samme måte som kommunen og finner dermed at kommunen kunne ta søknaden til behandling.

Nødvendige dispensasjoner og dispensasjonsvilkårene

Vi har på samme måte som kommunen lagt til grunn at tiltaket krever seks dispensasjoner.

Reguleringsbestemmelsene i § 1 og § 3 lyder:

«§ 1

1. Det regulerte området er på planen vist med reguleringsgrense.

2. *Utnyttelsesgraden samlet for hele planområdet skal ikke overstige $U=0,4$. (...)*

§ 3

Skole/adm. delen.

1. *Bebyggelsen kan oppføres i inntil 2 etasjer og skal plasseres som vist på illustrasjonsplanen.*
2. *Taket på bygningene utformes som skråtak, dog tillates mindre flate partier innenfor bygningskroppen»*

Utnyttelsesgraden samlet for hele planområdet skal ikke overstige $U=0,4$ jf. reguleringsbestemmelsene i § 1 (2). Det er uomtvistet at omsøkt tiltak overskrider samlet tillatt utnyttelsesgrad. Det er nødvendig med dispensasjon fra reguleringsbestemmelsene i § 1 (2).

Omsøkt tiltak skal oppføres i tre etasjer, og det er følgelig nødvendig med dispensasjon fra kravet om at bebyggelse kan oppføres i inntil to etasjer jf. reguleringsbestemmelsene i § 3 (1).

Statsforvalteren har undersøkt plankartet sammenholdt med omsøkt tiltak, og finner i likhet med kommunen at omsøkt tiltak bryter med regulerte omriss av bebyggelse i illustrasjonsplanen jf. reguleringsbestemmelsene i § 3 (1).

Omsøkt tiltak har flatt tak og det er dermed nødvendig med dispensasjon fra kravet til skråtak jf. reguleringsbestemmelsene i § 3 (2).

Statsforvalteren har sammenholdt omsøkt tiltak med byggegrense i plankartet og finner i likhet med kommunen at tiltaket er betinget av dispensasjon fra regulert byggegrense mot vei.

Det følger av pbl. § 29-4 første ledd tredje setning:

«Bygning med gesimshøyde over 8 meter og mønehøyde over 9 meter kan bare føres opp hvor det har hjemmel i plan etter kapittel 11 eller 12.»

Gesimshøyden på tiltaket er på 14,3 meter, og er derfor i strid med pbl. § 29-4 hvor maksimal gesimshøyde er satt til 8 meter. Det er derfor nødvendig med dispensasjon fra denne bestemmelsen.

Vilkårene for å kunne gi midlertidig dispensasjon er de samme som for varig dispensasjon og fremgår av pbl. § 19-2. Søknaden må vurderes i forhold til de offentlige hensyn som skal ivaretas gjennom plan- og bygningsloven og den aktuelle planen, og spesielt hensynet til en forsvarlig og fornuftig areal- og ressursdisponering. Dispensasjon kan ikke gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, hensynene i lovens formålsbestemmelse, eller nasjonale og regionale interesser blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering.

Vurdering av midlertidig dispensasjon fra regulert etasjeantall og maksimal høyde i pbl. § 29-4
Hovedhensynene bak pbl. § 29-4 første ledd, tredje setning, er å se til at vurderingen av særlig høye bygninger skal gjøres gjennom plan og ikke i den enkelte byggesak. Etter pbl. § 29-4 og rundskriv H-8/15 skal det foretas en samlet vurdering hvor særlig hensynet til brannsikkerhet, lys og luft mellom bygninger, uteoppholdsareal, utsikt, nabohensyn, samt tilpasning til terreng og eksisterende bebyggelse. Dette er også hensyn som langt på vei samsvarer med hensynene bak regulert etasjeantall.

Vi understreker at søknader skal behandles som om tiltaket ikke er gjennomført. Statsforvalteren kan derfor ikke vektlegge at byggearbeidet er igangsatt hverken i positiv eller negativ retning.

Kommunen har godkjent oppføring av nybygg med et bruksareal på 5078 m². Tiltaket skal ligge ca. 12 meter sør fra nærmeste eksisterende boligbebyggelse. Omsøkt tiltak er ønsket oppført i tre etasjer og med en høyde på 14,3 meter.

Kommunen viser til at det innenfor planområdet er flere bygg som har avvikende høyder i henhold til plan- og bygningslovens generelle regler. Videre viser kommunen til at bygget har en delvis inntrukket tredje etasje som får bygget til å fremstå mindre dominerende. Omsøkt tiltak bryter vesentlig med regulert høyde og etasjeantall. Det er på det rene at en oppføring av tre etasjer vil gi bygget et mer dominerende preg, sammenlignet med en oppføring i tråd med plan- og bygningsloven og gjeldende reguleringsplan. I alle tilfeller vil dispensasjonene medføre at området vil fremstå betydelig mer nedbygget, og mindre åpent enn hva planen forutsetter. En tillatelse til tiltaket vil her medføre tap av lys og utsyn for omkringliggende boliger, og særlig for gnr. 59 bnr. 738 og gnr. 59 bnr. 990, som er nærmeste boligbebyggelse nord for tiltaket. Videre vil en dispensasjon også kunne svekke planen som informasjons- og styringsdokument.

Det foreligger vesentlige avvik fra den planmessige og rettslige situasjonen hva gjelder høyde. En dispensasjon fra etasjeantall og høyde sett i sammenheng med omsøkt dispensasjon fra grad av utnytting vil legge opp til et klart høyere volum enn hva reguleringsplanen legger opp til. Hver for seg og i sum vil disse dispensasjonene forsterke graden av tilsidesettelse av hensynene bak regulert etasjeantall og høyde.

I tillegg bemerkes det at det følger av Ot.prp.nr.32 (2007–2008) s. 242 at det normalt ikke vil være anledning til å gi dispensasjon når hensynene bak bestemmelsen det søkes dispensasjon fra fortsatt gjør seg gjeldende med styrke.

Kommunen trekker i saksframlegget av 02.12.2021 frem at det for det tilfellet at en midlertidig dispensasjon innvilges, vil dette kun være en midlertidig tillatelse i påvente av en planavklaring. Videre trekkes det frem at en slik midlertidig dispensasjon ikke vil undergrave planprosessen tilsvarende som en varig dispensasjon. Statsforvalteren viser her til Gyldendal Rettsdata² note 579 til pbl. § 19-3:

"Midlertidige dispensasjoner kan også gis i påvente av ny plan. Slike dispensasjoner må imidlertid brukes med forsiktighet. Dersom den aktuelle reguleringsplanen ikke lenger gir uttrykk for ønsket arealbruk, må kommunen endre planen og ikke basere seg på dispensasjoner."

Den midlertidige dispensasjonen er gyldig i fire år. Dette er et betydelig tidsrom. Jo lengre tid en dispensasjon blir gitt for, jo mer vil den kunne påvirke hensynene bak lov- og reguleringsbestemmelser. Tilsvarende vil ulemper være mer betydelige dersom de vedvarer i et lengre tidsrom. I denne sammenheng ønsker vi å vise til at tiltak normalt anses som permanente etter plan- og bygningsloven om de skal oppføres for mer enn 2 år.

Det er i saken tale om omfattende bruk av dispensasjoner. Som nevnt på foregående sider er det igangsatt en planprosess for området. Som flere av klagerne har vært inne på, vil en omfattende bruk av dispensasjoner kunne legge sterke føringer for utfallet av en planprosess. Statsforvalteren

² <https://www.rettsdata.no/>

ønsker i den forbindelse å vise til vurderingene som ble gjort i vår forrige behandling av saken, sak 2021/6027, hvor vi blant annet viser til at det er tungtveiende argumenter som taler for gjennomføring av en planprosess:

«Som forarbeidene fremhever, vil en utstrakt dispensasjonspraksis kunne undergrave kommunens styring med arealpolitikken. Dette kan svekke forutberegneligheten da styringen går over til å skje i den enkelte byggesak. Tiltaket vil avvike på flere punkter fra hva planen legger opp til. Tiltaket er omfattende og ønskes oppført sentralt i Stavanger. Videre vil tiltaket ha stor betydning for omgivelsene og har skapt betydelig konflikt i området. Kommunene bør være tilbakeholdne med dispensasjoner for større utbyggingstiltak. Hensynet til en helhetlig vurdering av planområdet tilsier at det skulle vært utarbeidet ny plan.»

Vi ønsker i tillegg å vise til SOM-2015-1365 som vil kunne tale for at det bør gjennomføres en planprosess³.

Statsforvalteren er ikke enig med kommunen om at vilkårene for midlertidig dispensasjon i pbl. § 19-2 er oppfylt for samtlige omsøkte dispensasjoner. Vi er etter det ovennevnte kommet til at en midlertidig dispensasjon i fire år vesentlig setter til side hensynet bak regulert etasjeantall og maksimal høyde i pbl. § 29-4. Dermed er vi kommet til at det ikke er adgang etter pbl. § 19-2 annet ledd til å gi dispensasjon. Da vilkårene er kumulative går vi ikke nærmere inn i en vurdering av om fordelene er klart større enn ulempene jf. pbl. § 19-2 annet ledd.

Statsforvalteren avslår tiltaket da det ikke kan gis dispensasjon fra regulert etasjeantall og maksimal høyde jf. pbl. 19-2 jf. pbl. §§ 12-4 annet ledd og 29-4 første ledd, og går ikke nærmere inn i en vurdering av de øvrige dispensasjonene som aktualiseres i saken. Statsforvalteren omgjør kommunens vedtak til avslag.

Vi gjør oppmerksom på at det etter fvl. § 36 kan være adgang til å få dekket vesentlige og nødvendige kostnader dersom vedtaket blir endret. Et krav om å få dekket sakskostnader må som hovedregel settes frem innen tre uker etter at vedtaket er mottatt.

Vedtak:

Statsforvalteren omgjør vedtaket fra Stavanger kommune av 02.12.2021 slik at det gis avslag på søknad om midlertidig dispensasjon for oppføring av nybygg VID campus.

Klagene tas til følge.

Vedtaket kan ikke påklages til overordnet forvaltningsorgan, jf. fvl. § 28.

Monica Nessa (e.f.)
avdelingsdirektør

Odd-Arild Holen
rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

³ <https://lovdata.no/pro/avgjorelse/som-2015-1365>

Kopi til:

Kjetil Hanasand	Karmøyveien 25	4024	Stavanger
PRODRILL AS	Djupadalskroken 59	4046	HAFRSFJORD
Wictoria Louise Michalsen	Syrinveien 5	4022	Stavanger
Johan Anthoniussen	Misjonsveien 17	4024	STAVANGER
Morten Liberg	Obstfelders Vei 12	4024	STAVANGER
NMS EIENDOMMER AS	Postboks 226 Sentrum	4001	STAVANGER
Tor Christian Elde	Misjonsveien 19	4024	Stavanger
Rita I Fjellgaard Elde	Misjonsveien 19	4024	Stavanger
Astrid Nerheim	Gramstadveien 6	4024	STAVANGER
Børre Klepp	Syrinveien 5	4022	Stavanger
Torgunn Pedersen Vang	Opheimsgata 36	4012	STAVANGER
Erik Andersen	Lars Dahles Vei 14	4024	STAVANGER
Silje Hanasand	Karmøyveien 25	4024	STAVANGER
Victoria Jane Harley	Store Skippergate 33	4013	Stavanger
Tone Sveinsvoll	Misjonsveien 44 A	4024	STAVANGER
Sondre Sandvig	Randemfaret 19 C	1543	VESTBY
Rune Bø	Karmøyveien 23	4024	STAVANGER
Gunnar Veire	Lars Dahles Vei 12	4024	Stavanger
Per Bernhard Mæle	Gramstadveien 6	4024	Stavanger
Per Egil Vang	Opheimsgata 36	4012	Stavanger
Nina Eilen Guldbrandsen	Karmøyveien 23	4024	Stavanger